

Fittir menn umborð

– Longsta áramálið eg var við einum skipi var umborð á Kongshavn. Eg skal bera teimum monnum eg var saman við alt gott. Tað sama kann eg eisini siga um manningarnar við øðrum skipum eg var við. Ikki altíð drógu vit eina línu, men eg haldi eg kann siga, at eg veit mær ikki nakran óvin í dag, sigur hann.

– Jakku Højgård av Toftum var skipari á Kongs-

havn og hann var ein stak fittur maður at vera saman við. Eg minnst eisini væl dreingirnar á Kamarinum í Havn. Teir vóru so stak góðir við meg. Triggir brøður vóru við, Snorri, Luddi og Magnus, sigur Salli.

– Magnus var nakað fyr seg sjálvan. Hevði hann eina løtu, so sat hann og skrivaði. Hann var ógvuliga dæmliður at práta við og hóast hann í bókini sigur at

hann var snarsintur, so helt eg hann vera ein spaklyntan mann, sigur Salli.

Ringt at halda døgurðan heitan

– Við Kongshavn vóru 4-5 bátar. Teir róðu út hvønn dag ið víðraði og ofta vóru teir seinir heim aftur um kvöldið. Tað kundi verða torført at halda døgurðan heitan og ofta var leingi at biða. Bátarnir komu ikki allir heim isenn. Eg plagdi at sita uppi til midnætt og so tók messudrongurin og matgjörði teimum sum ikki høvdu etið tá. Messudrongurin syrgdi eisini fyr, at teir fingi morgunmat, tá teir fóru aftur til útróðrar. Hann syrgdi eisini fyr at teir fingi mat við. Eg kom so upp og kokkaðist restina av degnum, sigur Salli.

Her er ein søga frá Kongshavn, sum Salli plagir at flenna at. Heindrikkur í Leiðistovuni á Toftum var við Kongshavn og hann róði út við Falkinum.

Ofta var hann seinur aftur á borði. Tað eina kvöldið var hann so sera seinur. Frikadellur vóru til døgurða og Salli hevði roynt at hildið tær heitar. Men drúgva biðitíðina hevði ført við sær, at tær vóru vornar so gróðarar. Tá helt Heindrikkur skemtandi fyr: "Hevði Hitler havt hesar frikadellurnar sum kanónkúlar, so hevði hann vunnið kríggið".

Ikki fer hann útundir vegg uttan reyða føroyska húgvansitur á høvðinum, áttatiáringurin av Hellunum

Hálvur íslendingur

Salli er hálvur íslendingur. Mamma hansara Sigurbjörg Sigurjónsdóttir og var av Bakkafjørðinum ættað.

– Pápi var nógv til lands í Íslandi og har møtti hann mammu. Tey giftust og hon flutti til Føroyar. Ongantið slepti hon tó heilt í íslenska málinum, hon tosaði hálvbrotið, sigur Salli.

– Eg havi sjálvsagt nógv skyldfólk í Íslandi, nú eru bert syskinnabørn og børn undan teimum eftir. Eg havi vitjað tey fleiri og kenni væl mína íslensku ætt, sigur Salli.

– Pápi mín at Magnus Johannesen og hann var føddur á Hellunum. Hann var sonur Jóhannes Johannesen úr Leiðistovuni á Toftum og omma mín var úr Funningi, hon at Jóhanna Maria. Tey fluttu sum ung niðurstufólk til Hellurnar. Hetta hevur verið einaferð seinast í sjeitiárunum í farnu öld, ella góð 20 ár aftaná at fyrstu niðurstufólkini høvdu sett búgv á Hellunum. Abbi velti tróð á Hellunum og tókst annars við alt vanligt arbeiði í bygdini, greiðir Salli frá.

Ferðandi pensionistur

Síðan Salli legðist uppá land, hevur hann ikki sitið heima og kúrt. Hann hevur verið virkin í pensionistafeløgnum, bæði í Fuglafirði og eisini í Oyndarfirði. Hann hevur ferðast næstan á hvørjum einasta sumri, bæði í Skotlandi, Íslandi og Danmark. Tað er um reppið at hann ikki hevur verið í

Noregi eisini. Í Danmark eigur Salli nógv familju. Bróður hansara John hevur livað í Danmark meginpartin av lívinum og hann eigur børn. Sjálvur er Salli ógiftur.

Í 1953 bygdi Salli hús á Hellunum, eini vøkur og nosslig hús. Salli er sera røkin maður og hann vil ikki at nakað skal forfalla.

Aftaná 25 ár sum kokkur á sjónum helt hann fram í kokkayrkinum. Men nú var tað fyrri sær sjálvum hann gjörði mat. Tað er ongin húsmóðir sum hevur køkin so nossliga sum Salli. Har liggur onki og flýtur. Tá hann er liðugur at gera mat, so skína borðini aftur.

Salli bakar enn og fransbreyðini hjá honum eru framúr góð afturvið einum drekkamunni.

Herfyri var Salli fyrri einum bakkasti, hann breyt beinið. Í dag gongur hann við hækjum. Men tað verður ikki leingi afturat, banka undir borðið. Salli er sera bráður maður, og hann hevur næstan ikki tíð at biða til hann gerst frískur. Hann situr ikki stillur, men venir beinið mangar ferðir um dagin. Salli er eitt vanamenniskja og tú kann seta klockuna eftir nær hann etur, nær hann fer upp og nær hann fer niður.

Týsdagin er áttatiára føðingardagurin hjá Salla og hetta ætlar Salli ikki skal fara afturvið borðinum sum ein vanligur gerandisdagur.

– Klokkan sjei á kvöldi verður opið hús og tá eru øll, minir vinir og skyldfólk hjartaliga væl komin heima hjá mær, sigur hann.

Fiskavirking fær ov lítið

Fiskavirking hevur hiogartil í ár tikið móti 4000 tonsum minni enn roknað var við. Í løtuni kemur lítil fiskur uppá land, eitt nú tí fleiri partrolarar eru í Norðsjónum, teir selja ikki allir í Føroyum. Djupvatnstrolarnir hava eisini fingið minni.

Arabo rættar tíðindi

Í samrøðu í blaðnum mikudagin er Thomas Arabo, fráfarandi fiskimálaráðharri endurgivin fyr at siga, at hann hevur tosað við Reiðarafelagið um hækkan av kvotu hjá Beini.

Hetta fekk Reiðarafelagið at koma við eini rættleiðing í blaðið.

Arabo sigur, at hann ikki hevur tosað beinleiðis við reiðarafelagið, men við reiðarar um hetta mál.

Loyni-krókur bjargar

Ísland hevur aftur fingið yvirskot í handlinum við umheimin. Orsøkin til hetta er fiskiskapurin í Loyni-krókinum og á verndarleiddini við Svalbard. Íslendingar hava tiggjútals trolarar í Loyni-krókinum og teir hava rokfishiskap.

Upsa-bátar í Norðsjónum

Fleiri av partrolarunum royna nú í Norðsjónum. Í fiskisáttmálanum við Noreg og ES eiga vit eina uppsavotu í Norðsjónum. Upsin partrolarnir fáa er lítin, ikki nógv størri enn stórseiður og prísurin er í lægra lagi. Nógvur upsi er á marknaðinum í løtuni. Undir Føroyum er fiskiskapurin smáligur í løtuni.

je

Úr bókini "Í Grønlandi við Kongshavn" Myndateksturin ljóðar: "Salli og ein annar kalvi"

Á veg til Grønlands við Kongshavn. Myndin er úr bókini hjá Magnus. Grønlandsbátarnir siggjast frammi á dekknum, teir vóru stórir, 10 mannafer og seksæringar